

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 608/2023
24.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Оливера Маричић, адвокат из ..., против тужених Града Ваљева и Општине Осечина, које заступа заједничко Јавно правобранилаштво Града Ваљева, Општине Љиг и Општине Лајковац, које заступа Општински правобранилац Општине Лајковац, Општине Мионица, коју заступа Општински правобранилац Општине Мионица и Општине Уб, коју заступа Општинско правобранилаштво из Уба, ради исплате, одлучујући о ревизији тужених Града Ваљева и Општине Осечина изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4318/21 од 07.10.2022. године, у седници одржаној 24.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених Града Ваљева и Општине Осечина изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4318/21 од 07.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених Града Ваљева и Општине Осечина изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4318/21 од 07.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 5/20 од 09.06.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље АА и обавезани тужени да овој тужиљи солидарно исплате на име неисплаћених нето зарада за период од јануара 2014. године закључно са новембром 2014. године укупан износ од 820.848,30 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе чија су висина и датуми доспећа камата ближе одређени у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ББ и обавезани тужени да овом тужиоцу солидарно исплате на име неисплаћених нето зарада за период од јануара 2014. године закључно са августом 2014. године укупан износ од 615.537,00 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе чија су висина и датуми доспећа камата ближе одређени у овом ставу изреке, као и на име отпремнине због одласка у пензију износ од 135.169,00 динара са законском затезном каматом од 01.09.2014. године до исплате. Ставом

трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље ВВ и обавезани тужени да овој тужиљи солидарно исплате на име неисплаћених нето зарада за период од јануара 2014. године закључно са новембром 2014. године укупан износ од 459.077,44 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе чија су висина и датуми доспећа камата ближе одређени у овом ставу изреке. Ставовима четвртим, петим и шестим изреке, обавезани су тужени да сваком тужиоцу понаособ солидарно уплате на неисплаћене нето зараде из претходних ставова доприносе за ПИО на терет запосленог и на терет послодавца, све како је ближе наведено и одређено у овим ставовима изреке. Ставом седмим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 815.386,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4318/21 од 07.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена наведена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове жалбеног поступка у износу од 52.523,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени Град Ваљево и Општина Осечина су путем заједничког законског заступника благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 404. став 2 Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. овог члана да се дозволи одлучивање о ревизији тужених Града Ваљева и Општине Осечина као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је исплата неисплаћених зарада тужиоцима и уплата у њихову корист доприноса за пензијско и инвалидско осигурање на те зараде, у периоду током 2014. године док су били запослени у Дирекцији за изградњу и развој Колубарског округа погођеног земљотресом, чији су оснивачи тужене јединице локалне самоуправе. У конкретном случају, полазећи од садржине тражене правне заштите и утврђених чињеница, нижестепени судови су солидарно обавезали тужене на исплате по траженим основама, полазећи од утврђења да су тужиоци у утуженом периоду радили, да им за остварени рад у овом периоду није исплаћена зарада, да је на основу правноснажне пресуде у правноснажно окончаној парници тужена Дирекција као послодавац обавезана да тужиоцима плати неисплаћене зараде у 2014. години, а да у извршном поступку то новчано потраживање није наплаћено услед дугогодишње блокаде рачуна послодавца од 30.12.2014. године. Тужене су обавезане као оснивачи наведене Дирекције која више није солвентна и нема приходе, а коју су основали као посебну организацију за обављање стручних послова за потребе оснивача, те се не могу ослободити плаћања неизмирених обавеза Дирекције (у конкретном случају зарада и

доприноса запосленима) и у случају када Дирекција као правно лице још увек формално правно постоји и није брисана из Регистра привредних субјеката, али нема средстава за финансирање због блокаде рачуна. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова нису у супротности са тумачењем материјалног права у погледу примењених одредби члана 14. став 3. Закона о стечају и члана 104. Закона о раду. У оваквој чињенично-правној ситуацији по оцени Врховног суда није потребно да се разматрају правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење материјалног права. Како се ревизијом не указује на постојање супротних одлука у истој чињенично-правној ситуацији, нема потребе ни за уједначавањем судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 05.02.2015. године. Пошто су тужиоци формални супарничари, вредност предмета спора се утврђује за сваког тужиоца посебно, па тако за тужиљу АА износи 820.848,30 динара, за тужиоца ББ 615.537,00 динара и за тужиљу ВВ 459.077,44 динара.

Како вредност предмета спора за сваког тужиоца посебно не прелази имовински цензус прописан чланом 403. став 3. ЗПП, на основу којег се цени дозвољеност ревизије и у споровима за наплату новчаног потраживања из радног односа, то Врховни суд налази да је ревизија тужених недозвољена.

Из тих разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић